

WALT DISNEY'S

Hund og Hund imellem

(101 DALMATIANS)

MED DANSK
SANG & TALE

technicolor

WALT DISNEY

præsenterer

Hund og hund imellem

(One hundred and one Dalmatians)

I TECHNICOLOR

Produktionsleder: *Ken Peterson* - Tonemester: *Robert O. Cook* - Klipping: *Donald Halliday* og *Roy M. Brewer, Jr.* - Musikredaktion: *Evelyn Kennedy* - Cheftegnere: *Ub Iwerks, A.S.C.* og *Eustace Lycett* - Musik: *George Bruns* - Musikarrangement: *Franklyn Marks* - Sange: *Mel Levin* - Manuskript: *Bill Peet* - Bygget over: »The Hundred and One Dalmatians« af *Dodie Smith* - Dekorationer: *Ken Anderson* - Iscenesættelse *Wolfgang Reitherman, Hamilton S. Luske* og *Clyde Geronimi*.

Dansk bearbejdelse: *A/S Nordisk Film Junior.*

Oversættelse: *Victor Skaarup.*

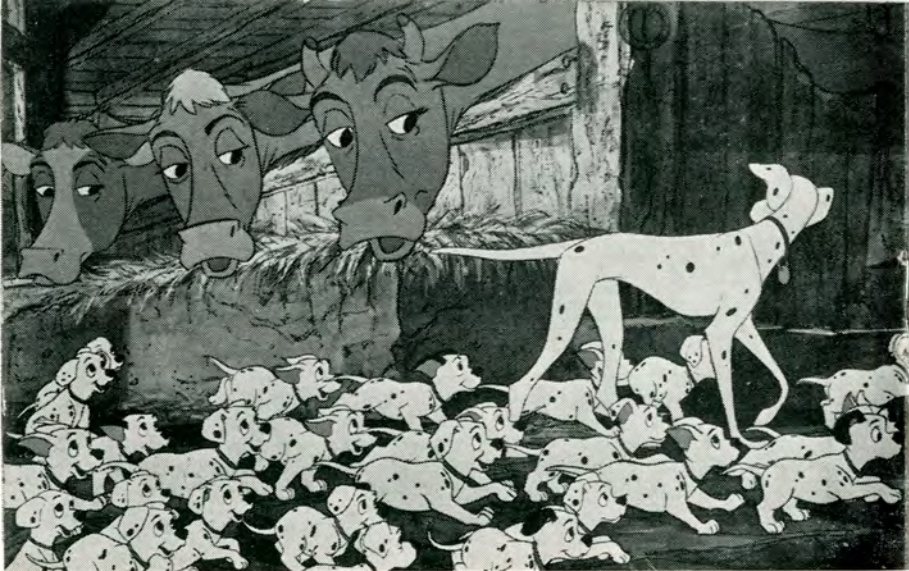
Instruktion: *Jørgen Sønderhausen.*

Eneret: *Gloria-Film A/S, København.*

Personliste:

Robert	<i>Ebbe Langberg</i>
Anita	<i>Jytte Gratwohl</i>
Pongo	<i>Preben Uglebjerg</i>
Perle	<i>Lis Lowert</i>
Cruella de Vil	<i>Berthe Quistgård</i>
Nanny	<i>Kirsten Rolffes</i>
Obersten	<i>Johannes Meyer</i>
Sergent Tip:	<i>Poul Hagen</i>
Danny	<i>Aage Winther Jørgensen</i>
Kaptajnen	<i>Bjørn Spiro</i>
Jesper	<i>Ole Monty</i>
Harry	<i>Elith Foss</i>
Hvalpene	<i>Eva Nystad, Tommy Kenter, Lone Christiansen, Jani Priiskorn-Schmidt.</i>

Desuden medvirker: *Mogens Brandt, Karl Stegger, Lillian Tillegreen, Kirsten Søberg, Inger Stender, Paul Schleisner.*

Handlingen

Hunden er som bekendt menneskets bedste ven – og den unge, endnu ukendte komponist, Robert, har da heller ikke nogen bedre ven end hunden Pongo. Roger er ungkarl – og Pongo føler sig også ensom. Mens Roger arbejder med at komponere melodier i sin lille lejlighed ved Regent's Park i London, ligger Pongo i vinduet og kigger ned på gaden – og keder sig! Pongo tilhører Dalmatier-racen – disse flotte, hvide hunde med sorte pletter – og den holder udkig efter de forbigående damer med hunde. Den har nemlig besluttet, at både den og Roger har fået nok af at leve alene.

Da Pongo får øje på en smuk Dalmatier-hund, som følges med en yndig, ung dame, føler den, at her er det par, som skal dele fremtiden med Robert og Pongo. Med stor snedighed arrangerer den et møde i parken – og resultatet bliver, at inden længe er Robert blevet gift med den søde, unge dame, som hedder Anita – og i deres hjem har Pongo fået den kønne Perle som livsledsagerinde.

Robert arbejder flittigt med at skrive sange, som kan skaffe ham ry og penge – og den rare husholderske, Nanny, sørger for, at alting går godt i det lille hjem.

Pongo bliver lykkelig, da Perle en dag betror den, at familien snart vil blive forøget med et kuld Dalmatierhvalpe.

Alt tegner så lykkeligt og fredeligt – indtil Cruella de Vil dukker op. Denne ekscentriske dame er skoleveninde til Anita. Cruella er rig og egenkærlig – og hun opsøger nu sin søde, men fattige veninde for at få hende til at sælge Dalmatierhvalpene. Cruella har

nemlig en sygelig forkærlighed for smukke, originale pelse – og hun drømmer i hemmelighed om at få lavet en flot pels af dalmatinerkind.

Robert lægger ikke skjul på, at han ikke kan udstå sin kones højst originale veninde – og han skriver endda en lille iøretalende sang, som skildrer damens mindre tiltalende *egenskaber*.

Da Perle får sine hvalpe – ikke mindre end femten – kommer Cruella for at hente dem. Hun bliver rasende, da Robert ikke vil lade hende få dem – og så fatter hun den skumle plan at betale to medlemmer af Londons underværden, Jesper og Harry, for at bortføre alle de søde små hvalpe.

Jesper og Harry kidnapper – eller hedder det hundenapper – de små hvalpe – og Pongo og Perle er selvfølgelig fortvilede. De beder alle Londons hunde om hjælp til at finde de forsvundne hvalpe – og ved hjælp af hundeverdenens særlige »Aftenpost« lykkes det at opspore, hvor de findes – nemlig på Cruella de Vil's landsted, hvor de er indespærret sammen med en hel masse andre Dalmatinere, som skal levere skind til den grimme dames pels.

Snarrådige medlemmer af Dyrenes Hjemmeværn, anført af den gamle langhårede hund, Obersten, og dennes kvikke sergent, katten Tips, sørger for at Pongo og Perle bliver tilkaldt – og efter dramatiske optrin på det uhyggelige gods lykkes det at få alle dalmatiner-hundene befriet. Hjemturen til London er lang og vanskelig, for man er tæt ved jul, og is og sne dækker landet. Cruella de Vil forfølger hundene i sin flotte sportsvogn, mens Harry og Jesper følger efter i en stor vogn, som de håber at kunne fylde med de flygtende hunde – men heldigvis får de skurkagtige mennesker den straf, de fortjener, idet deres biler støder sammen – og de overgives i retfærdighedens hænder.

Hjemme hos Robert og Anita hersker der en trist stemning, skønt det er juleaften. Roberts sang om Cruella de Vil er blevet en træffer af storformat, og han tjener mange penge – men det føler det unge ægtepar ingen glæde ved, så længe deres kære hunde er forsvundet.

Men pludselig dukker hele Dalmatiner-flokken op – ikke bare Pongo og Perle med deres femten hvalpe, men også alle de andre befriede Dalmatinere – og Robert og Anita tager lykkelige mod samtlige 101 hunde. De beslutter at købe et dejligt hus på landet – et rigtig hunde-paradis, hvor alle familiens 104 medlemmer (for Nanny flytter naturligvis også med) rigtig kan nyde livet sammen.

